

DEKRET *DE NON CULTU*

Da bi se postupak za proglašavanje nekog blaženim i svetim uspješno priveo kraju, potrebno se pridržavati papinskog naputka o nedopustivosti njegova javnog štovanja prije nego što to sama Crkva zaključi. Nepridržavanje ovog naputka za sobom povlači prekid postupka proglašenja blaženim i svetim i nemogućnost njegova ponovnog nastavka. Iz crkvenih dokumenata i stručne literature prikupili smo sržne rečenice.

Prema crkvenom Zakonu »dopušteno je javnim štovanjem častiti samo one Božje slugе koji su vlašću Crkve uneseni u popis svetaca ili blaženika« (kan. 1187). To pak znači da se javno štovanje ne može iskazivati sluzi Božjemu koji još nije proglašen blaženim. U konkretnom vjerskom životu to znači da se posmrtnе ostatke slugе Božjega ne smije pokapati ispod oltara, da se njegove slike ne smiju izlagati u crkvama i kapelicama, da mu se ne smiju posvećivati crkve ili kapelice, da ga se ne smije slikati s oznakama (aureolom, krunom) koje su vlastite svecima, da se ne smiju njegovi ostatci čuvati među moćima svetaca itd. S druge strane, dopušteno je na njegov grob stavljati ono što se općenito stavlja na grobove pokojnika (svijeće, cvijeće...).

PRIPOMOĆ U PRIKUPLJANJU GRAĐE

Vicepostulatura nastoji prikupiti što više građe glede pobijenih hercegovačkih franjevaca krajem i u poraću II. svj. rata. Dobrodošla nam je svaka pa i najmanja pojednost. Evo nekoliko korisnih razjašnjenja.

Svjedoci. Najprije su nam potrebni svjedoci o zadnjim trenutcima pobijene braće, kao i svjedoci o mržnji prema vjeri njihovih ubojica ili nalogodavatelja. Potrebni su nam i svjedoci o njihovu životu i

Vatikan, crkva sv. Petra

Dopušteno je također širiti njegove fotografije s prikladnom molitvom kojom će se vjernici privatno moliti za njegovu beatifikaciju ili za kakvu posebnu milost.

Prema tome, dopušteno je privatno štovanje slugе Božjega, ali javno nije dopušteno. Stoga crkveni zakon traži (*Normae*, 28a), pozivajući se na odluku Urbana VIII. iz 1625., da se tijekom postupka kanonizacije ustanovi da javnoga štovanja slugе Božjega nije bilo i da ga nema. To se čini tako da biskup ili delegirani sudac posjeti grob slugе Božjega, prostorije u kojima je živio i druga mjesta, ako

ih ima, gdje bi netko mogao iskazivati znakove javnoga štovanja, te uvjerivši se da takva štovanja nema, izda dekret *de non cultu*.

»Zabranjuju se u crkvama bilo kakve svečanosti ili pohvalni govori o slugama Božjim, kojih je svetost života još uvijek podvrgnuta zakonitom ispitivanju. Ali, i izvan crkve treba se suzdržavati od onih čina kojima bi se vjernici mogli navesti na krivo mišljenje kao da ispitivanje koje je obavio biskup o životu i krjepostima ili o mučeništvu slugе Božjega sigurno vodi budućoj kanonizaciji dotičnog slugе Božjega« (*Normae*, 36).

radu. Svjedoci trebaju biti iz prve (vidjeli su) ili druge ruke (čuli su od nekoga tko je vidio). Ostala svjedočenja mogu samo poslužiti kao putokaz u istraživanju.

Pisana i druga građa. U raznim pismohranama sačuvana su svjedočanstva iz ovog vremena. I za njih vrijede pravila gore rečena. Pronađe se i poneka fotografija, ne rijetko i u privatnom vlasništvu. Ostali su i poneki predmeti iz trenutka njihova mučeništva ili

iz njihova života.

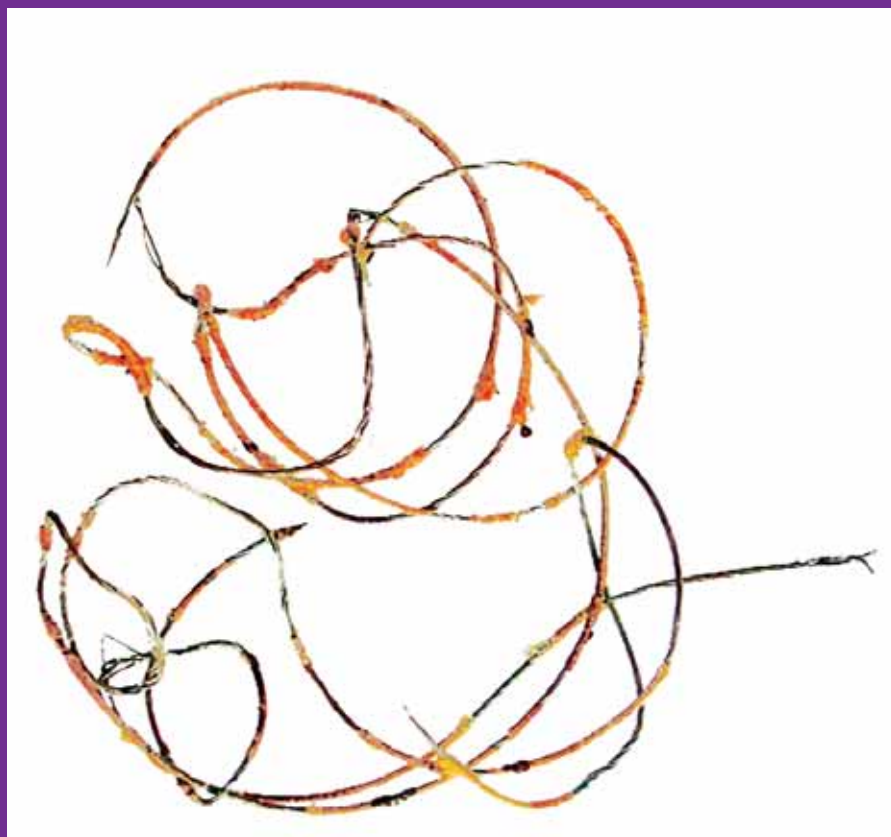
Čuda, uslišanja, milosti... Već od prvog trenutka pogubljenja puk Božji uticao se zagovoru naše pobijene braće. Moguća su poneka čudesa, uslišanja milosti.

Ako nam na bilo koji gore opisani način možete pripomoći, bit ćemo vam vrlo zahvalni. U zaglavlju glasila doneseni su svi potrebni podatci kako nam se možete javiti.

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subračé«

*Žica kojom su bili vezani
pobijeni u Zagvozdu*

*Ostatci krunice i
habita pobijenih
fratara u
Zagvozdu*

Godina 1., broj 1 (1), Humac, srpanj, 2008., cijena 3 KM (12 kn)

